

rafoman

SPECIÁLNÍ VYDÁNÍ VĚNOVANÉ

LUCII FRÍBERTOVÉ

„Proč se s Luckou už nepotkáme? Asi to víc nevíme, než víme...

Loučili jsme se v kostele, ještě o Vánocích, kde pro nás vlastními básněmi ožila. A všem nám řekla víc, než by snad sama chtěla. Těžko zapomeneme. Těžko zapomeneme na poctivou a milou žačku, co k nám přišla už z páté třídy. Na studentku, maturantku, na Lucku...

Světů zůstávají mnohá tajemství, mnohé nespravedlnosti a mnoho smutku. Buďme smutní, ale buďme také radostní, třeba z naděje. Naděje, že pokud někdo odejde tak předčasně, můžeme alespoň věřit. Věřit, že Lucka už ví to, co my nevíme.

Nevím, jestli je nebe. Jen věřím, že je a Lucka je v Jeho náruči. Tam, kde už nic nebolí, v pravdě, v lásce a hřejivém světle. A dívá se na nás všechny z první řady.“

PhDr. Miroslav Žitný

OBSAH

SPECIÁLNÍ VYDÁNÍ VĚNOVANÉ

LUCII FRÍBERTOVÉ

MAGAZÍN GRAFOMAN

- 4 SEJDEME SE ZA SVÍTÁNÍ**
- 5 VZPOMÍNKY UČITELŮ Mgr. Jana Machová**
- 6 KDE JSOU?**
- 7 RÁDA BYCH**
- 9 VZPOMÍNKY PŘÁTEL**
- 11 MĚSÍC**
- 12 VZPOMÍNKY UČITELŮ Mgr. Ivana Járová**
- 13 ČEKÁŠ**
- 14 VZPOMÍNKY PŘÁTEL Malinita**
- 16 DOKONALOST**
- 18 VZPOMÍNKY UČITELŮ PhDr. Květa Rysová, Ph.D.**
- 20 VZPOMÍNKY PŘÁTEL**
- 21 NEVZDÁVEJ SE**
- 23 KDYŽ TI Z RAMEN PADÁ TÍHA SVĚTA**

SEJDEME SE ZA SVÍTÁNÍ

LUCIE FRÍBERTOVÁ

Stávám se součástí oceánu
Což nebylo zapsáno v mém plánu
Obzor života přede mnou otvírá se
Já utápím se v jeho kráse

Vše tohle je součástí žití
Teď našla jsem už smysl bytí
A život je mé velké přání
Tak sejdeme se za svítání

VZPOMÍNKY UČITELŮ

Mgr. Jana Machová

Jak jste Lucku vnímala jako studentku?

Jako velmi šikovnou, skromnou, všestranně nadanou, milou holku. Vůbec si nevybavuji, že bych ji někdy viděla našťvanou nebo že by někoho pomlouvala. Cítila se dobře v okruhu svých kamarádek, se spolužačkou Martinou Machovou byly nerozlučná dvojka. I přes svou klidnou a spíše introvertní povahu nikdy nezkazila žádnou srandu a ochotně se zapojovala do různých třídních „bláznivín“.

Co byste Lucce ráda vzkázala?

Že na ni a její nejbližší často myslím a že na nenápadnou plavovlásku v první lavici u dveří nikdy nezapomenu.

KDE JSOU?

LUCIE FRÍBERTOVÁ

Kde jsou ty časy
Kdy bylo teplo, krásně
Kde jsou ty hlasy
Co šeptaly nám básně

Kde jsou ty hvězdy
Co svítily nám navždy
Kde jsou ty kresby
Co nakreslil by každý

RÁDA BYCH

LUCIE FRÍBERTOVÁ

Ráda bych si povídala.

S tebou,

s tebou

nebo s váma.

Zjistila bych, jak se máte.

Dali bychom čaj o páté.

Já tu zatím sedím sama

obklopená klávesama.

Kinder Happy Hippo, dvojdílné plavečky s volánky, oválné sluneční brýle a plyšový Teletubbies v ruce na společné dovolené našich rodin na ostrově Rab. To jsou moje dětské vzpomínky na tebe. „Pozor, Luciáš jde!“ Zabouchla jsem dveře a omylem ti přiskřípla malíček do dveří. Dělí nás pět let, tehdy jsem se před tebou jako malou holku schovávala. To se ale časem proměnilo, pak už jsem se na tebe vždycky těšila, na vysedávání u vás ve vašem obýváku vytopeném na trenýrkovou teplotu a na tvoje království hraček – a žes jich měla! Potom jsme se potkávaly na gymplu, obě jsme chodily na osmiletý, jen ty jsi přišla až pět ročníků po mně. Při náhodných setkáních na chodbách nám za každým našim úsměvem snad v hlavách proběhlo: „My víme, my se známe. Víme o tom malíčku i mnoha dalších podrobnostech ze života našich rodičů.“ a prohodily jsme pár vět. Nešlo nám o to se opravdu něco dozvědět, ale společně se zastavit a úsměvem sdělit, že nás pojí něco jenom našeho, co začalo v dětství. Ostatně tvůj úsměv se mi na tobě moc líbil, byl to moc krásný a vřelý úsměv. Odešla jsem z gymplu a tak často už jsme se nevidaly, ale čas od času jsem se znovu ocitla v tom vašem teplém obýváku. Teplo a pohoda sálala i z tebe, proto jsem u vás byla tak ráda. Díky ti taky za všechny ty dárky, který jsi pro nás starostlivě vybírala, náušnice i ta pletená čepice jsou moc fajn! Spojovalo nás přátelství našich rodin, tudíž na nějaké niternější rozhovory jsi měla své kamarádky, povídaly jsme si hlavně o gymplu. Věděla jsem o tobě, že jsi chytrá holka, baví tě čeština a knížky, že máš určitý druh vnímavosti, který každý nemá, a chodíš na výtvarku do ZUŠky stejně jako já. Pak jsi z gymplu odešla i ty, šla jsi na bohemistiku. Studovala jsi ji s upřímným zájmem. Víš, a to mi na lidech vždycky imponuje, odvaha jít za tím, co je opravdu zajímavá. Až později jsem slyšela tvoje

básničky, to mi zas poodhalilo hloubavou část tebe. Uvažovala jsi i o věcech nadpozemských. To já taky, tak jsem ti tu chtěla ještě říct, že nepochybuju o tom, že existuje dobro a zlo. Nepochybuju, že záříš a jsi někde, kde je to jasný, hezký a dobrý. Život je velký tajemství. Bohužel i bolavý. Lucko, díky za tebe. Díky, žes žila, žes žila tak dobře!

PS: Chtěla bych se snažit být jako ty, mít odvahu dělat to, co mě baví, smát se a přinášet pohodou ostatním.

MĚSÍC

LUCIE FRÍBERTOVÁ

Vždycky se koukám na nebe

A rozpláču se

Vidím měsíc

Jeho krásu

A krátery

A krásu

A... krásu

Okolo ty hvězdy

A komety

A meteory

Ach...

A tak si říkám, že nejsem sama

Dokud tu budu, bude tu měsíc a hvězdy

A tak jsem klidná

Ach... ta krása

Mgr. Ivana Járová

Jak jste Lucku vnímala jako studentku?

S Luckou jsem se poprvé setkala, když jsem se stala v kvintě třídní učitelkou. Hned jsem si ji zapamatovala jako usměvavou dívku sedící ve druhé lavici u dveří. Tak tomu bylo až do oktávy. Lucka patřila mezi nejlepší studenty ve třídě, po celou dobu studia měla vyznamenání. Bavila ji hlavně čeština. Psala různé básničky a povídky, často si je i sama ilustrovala. Byla velmi milá, spolehlivá a ochotně pomáhala i ostatním. Když bylo třeba, ráda druhým leccos vysvětlila v učivu nebo půjčovala své poznámky. Potěšilo mě, že ji bavily i ZSV, z nichž nakonec maturovala.

Co byste Lucce ráda vzkázala?

Lucko, jsem ráda, že jsem Tě poznala, mohla Tě učit a být i třídní učitelkou.

Vždycky na Tebe budu ráda vzpomínat a nikdy na Tebe nezapomenu.

ČEKÁŠ

LUCIE FRÍBERTOVÁ

Ty čekáš na zázrak,
Když zázraky se dějí.

Okolo vidíš mrak
a tvoje rty se chvějí.

Dnes hvězdy padají

Až do tvých vlasů.

Andělé zpívají
píseň všech časů.

Malinita

Těžko se mi hledají slova, která by vystihla vše, čím pro mě Lucka byla. Parťákem na cestu do školy a ze školy (kdy si pokaždé stěžovala na moje rychlejší tempo), nevyčerpatelným zdrojem náповěd při testech (protože vždy před testem přišla polemika na důležité téma), organizátorkou legendárních party (s domácím rakytníkovým likérem), výtvarnicí (schopnou gumou vydrolit papír), básnířkou, milovnicí Bídníků, LP a Michala Horáka. Ale hlavně nejlepší kamarádkou, která vyslechne, podrží a pomůže v těžkých chvílích. A proto v té nejtěžší chvíli nacházím útěchu právě v jedné z jejích básní: „Pamatuj vždycky na chvílky štěstí, když život ti věstí, že lehké to nebude. Schovej je pečlivě, a pak je horlivě v nouzi vytahuj. Tyhle ty chvíle opatruj čile, aby ti vždycky radost dělaly.“ Stále častěji se v mysli upínám k těmto veršům, které mi pomáhají překonávat tíhu a prázdnotu posledních měsíců. Probouzejí ve mně vzpomínky na šťastnější chvíle, které se postupně skládají v kéž by jeden nekončící příběh. Není dne, kdy bys mi nechyběla. Nikdy nezapomenu.

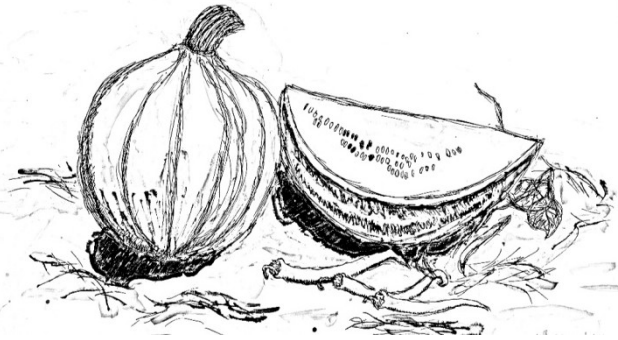
DOKONALOST

LUCIE FRÍBERTOVÁ

V tvém smíchu vidím dokonalost
V tvých krocích vidím dokonalost
V tvých očích vidím dokonalost
V tvé duši vidím dokonalost

Jediný moment pohledu na tebe
Promění den můj v živoucí sen
Jediná myšlenka vynáší do nebe
Chci život vyměnit za tento den

PhDr. Květa Rysová, Ph.D.

Jak jste Lucku vnímala jako studentku?

Lucku jsem učila češtinu od primy do kvarty. Byla nesmírně poctivou a pilnou žákyní, vždy perfektně připravená, usměvavá, zkrátka takové sluníčko. Pak jsem se s ní setkala znovu v oktávě na semináři z českého jazyka. Vybavuji si ji hned při první hodině – opět usměvavá, s jasným zájmem o nadstavbové studium češtiny. I tehdy pracovala nadstandardně, často se zapojovala do diskuzí o jazyce i literatuře. Měla jsem radost, když mi sdělila, že se bude hlásit na studium češtiny na FF UK v Praze, a zejména když byla na obor bohemistiky přijata.

Lucka byla na vysokoškolské praxi právě s Vámi na gymnáziu. Jak na tyto chvíle vzpomínáte?

Lucka se mi ozvala po dvou letech vysokoškolského studia a požádala mě o náslechovou praxi v mých hodinách češtiny. Měla jsem velkou radost, že se ke mně vrátila. Vzhledem k tomu, že jsem studovala týž obor na téže škole (byť před mnoha lety), mohly jsme probrat, co se od dob mých studií změnilo, nebo co naopak zůstalo – s chutí jsme si postěžovaly, jak náročné studium to je, kolik desítek knih ve velmi krátké době musí člověk přečíst, aby uspěl u zkoušky. Také jsme narazily na to, že studovat jednoobor (tj. u Lucky pouze češtinu) není pro uplatnění v praxi příliš výhodné, že je lepší vystudovat obory dva. Lucka začala posléze studovat ještě češtinu v komunikaci neslyšících.

Slíbily jsme si, že až bude Lucka potřebovat další praxi, přijde opět ke mně na gymnázium...

Co byste Luce ráda vzkázala?

Milá Lucinko, už když jsem ve čtvrtek 21. 12. 2023 zaslechla, že se na mé alma mater střílí, zatrnulo ve mně. Přece jen jsem tam strávila pět let a znala jsem všechny prostory, o kterých média informovala jako o místě činu šíleného střelce.

Ale když jsem se druhý den ráno dozvěděla, že jsi na inkriminovaném místě byla právě Ty a že byl k Tobě osud tak krutý a nespravedlivý, vyvolalo to ve mně zoufalství, vztek, nepochopení. Proč právě Ty, která jsi nikdy nikomu neublížila, byla jsi vždy poctivá, ohleduplná, pozitivně naladěná.

Lucinko, napořád zůstaneš v mých vzpomínkách.

VZPOMÍNKY PŘÁTEL

Na tomhle místě už nezvládnou nic víc než ti jenom poděkovat. Že jsem mohla být s tebou a že i teď pro mě můžeš být inspirací. Nejvíc mi budeš vzorem v držení hodnot a zásad. Taky v té velké upřímnosti a čistotě, se kterou jsi to zvládala. Vždycky jsi měla dar toho spoustu vyjádřit a předat druhým bez velkých hlasitých gest – v dobře vybraných slovech, v kresbách, v básních... A tohle předávání v tichu dál přetrvává. Děkuju.

NEVZDÁVEJ SE

LUCIE FRÍBERTOVÁ

Vždy když ti přijde, že dál už to končí
Možná pak přijde živoucí sen
Nikdy bys nechtěla sebe pak připravit
O tenhle bezvadný, slunečný den

I po těch deštích, co zemi zaplaví
Krajinu okolo zaliže jas
Do tváří svítí nám, snad nikdy nezhasne
Probouzí duhu uprostřed nás

KDYŽ TI Z RAMEN PADÁ TÍHA SVĚTA

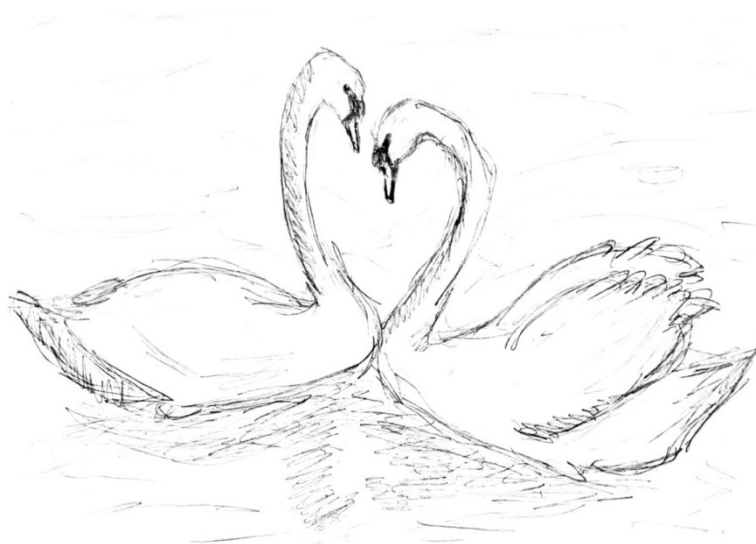
LUCIE FRÍBERTOVÁ

Někdy prostě čekáš na ten pocit,
když ti z ramen padá tíha světa.

Takový čas přijde
a vše je, jak má být
a cítíš volnost ve vlasech
a můžeš znovu snít.

Za redakci Grafomana bych chtěla poděkovat za možnost podílet se na tvorbě listů této smutné krásy. Při vytváření vydání jsme měli možnost zažívat pocity hrající různými barvami, a také sílu inspirace, kterou jsi nám Ty, Luci, dala – děkujeme Ti!

Michaela Mayerová

Magazín Grafoman, Gymnázium Strakonice, červen 2024

Šéfredaktor: Michaela Mayerová

Autoři a další spolupráce: Lucie Fríbertová, Andrea Šefčíková, Michaela Mayerová, Simona Smržová, Malinita, PhDr. Miroslav Žitný, Mgr. Jana Machová, Mgr. Ivana Járová, PhDr. Květa Rysová, Ph.D., anonymní přispěvatelé

Ilustrace: Lucie Fríbertová

Korektura: Andrea Šefčíková, Simona Smržová

Sazba: Michaela Mayerová

Výtisk zdarma